

ГЛАВА 2.

- 1 И слѣдъ нѣколко дни влѣзе пакъ въ Капер-
2 наумъ; и чу ся че е въ еднѣхъ кѣщехъ. И тутакси
ся събрахъ мнозина, така щото не гы побира-
ше вече нито прѣдъ врата-та *мѣсто-то*; и гово-
3 рѣше имъ слово-то. И идувать при него та му
доносятъ одного разслабенъ, носенъ отъ четыр-
4 ма. И като не можахъ да приближать до него
поради народъ-тъ, раскрыхъ покрывъ-тъ дѣто
бѣше и го разбихъ, та спуснахъ одръ-тъ, на
5 който лѣжеше разслабленный-тъ. А Іисусъ видѣ
вѣрж-тъ имъ, и казува на разслабленный-тъ: Сын-
6 ко, прощавать ти ся грѣхове-тъ ти. А имаше
нѣкои отъ книжницы-тъ тамо, които сѣдѣхъ, и
7 размышлявахъ въ сѣрдца-та си: Що говори той-
зи така хулы? Кой може да прощава грѣхове,
8 освѣнъ одного Бога? И тутакси като позна Іи-
сусъ съ духъ-тъ си, че така размышлявать въ
себе си, рече имъ: Защо мыслите това въ сѣрд-
9 ца-та си? Кое е по лесно да рекъ разслабен-
ному: Прощавать ти ся грѣхове-тъ ли, или да
10 рекъ: Стани, и земи одръ-тъ си и ходи? Но за
да познаете че власть има Сынъ чловѣческій
на земѣхъ-тъ да прощава грѣхове, (казува на
11 раслабленный-тъ): Тебѣ казувамъ: Стани и земи
12 одръ-тъ си, и иди у дома си. И станъ тутакси,
и като дигна одръ-тъ си, излѣзе прѣдъ всич-
кы-тъ; така щото всичкы ся чудѣхъ, и славѣхъ
Бога и думажъ: Никогы така не смы виждали.
13 И излѣзе пакъ край море-то, и всичкій-тъ
14 народъ идѣхъ при него, и учаше гы. И като
минуваше, видѣ Левіа Алфеова че сѣдѣше на
мытарницѣхъ-тъ; и казува му: Ела вслѣдъ мене.
15 И той станъ и отиде вслѣдъ него. И когато бѣ-
ше на трѣпезѣхъ въ кѣщехъ-тъ му, много мытари
и грѣшници бѣхъ насѣдали наедно съ Іисуса и